

Dikten *Hon* av Lena Sjöberg

HON

Hon som sa det där var inte jag.

Jo, jag vet att vi är lika.

Men hon är natt och jag är dag,

och aldrig att jag skulle skrika

och slå i dörrar och leva om

och brusa upp för minsta lilla

och inte tänka ett dugg på dom

som jag sett till att göra illa.

Nej, hon som sa det där var inte jag.

Men jag vet var hon hör hemma.

Hon hälsar på hos mig när jag är svag

- Då vill hon styra och bestämma.

Och jag går undan, rädd och stum

och hoppas allting snart är över.

Sen ser jag henne vara hård och dum

mot dom jag älskar och behöver.